Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1860-09-08)

Citation: Scharling, Carl Henrik: ”BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1860-09-08)”, i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 117. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L0020634870000007.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Triest, d. 8. Sept. 1860.

Kjære Fader!

Jeg ligger her og er groet fast i Triest og studerer Concordiaformlen. Med min sædvanlige Stundesløshed kom jeg nemlig hertil to Dage før Schmidt, først igaaraftes kom denne hertil, men da Dampskibet afgaar idag til Athen, er det os umuligt at blive færdig med Indkjøb, Pasvisning etc., hvorfor vi maa opsætte Rejsen til paa Tirsdag i det Mindste. Skøndt her just ikke er synderligt morsomt, hvad Du vel nok kan tænke, saa har jeg dog i og for sig ikke noget imod denne Standsning. Jeg trængte til Hvile — jeg var træt af den uafbrudte Række af vekslende Indtryk, jeg var træt af ideligt at prelles for Penge, jeg længtes tilbage efter mine s. 118rolige Strasburgerdage. Og dem har jeg nu atter fundet her. Thi her er ingen synderlige Mærkeligheder (Domkirken og nogle romerske Oldtidsminder vare snart beseete) og Vejret er meget uroligt. Samme Dags Aften, som jeg ankom hertil, brød en voldsom Orkan løs, der om Natten rev Skodder og Vinduer op til mit Værelse, hvorved jeg paadrog mig en Forkjølelse, der dog nu er lykkeligt og vel overstaaet. I to Dage varede Stormen, det peb henad Gaderne, og Regnen pidskede ned — Omslaget i Temperaturen var stærkt; jeg, som havde frygtet for den stærke Hede i Triest, maatte nu gaae med Vinterfrakke. Det var just ikke det behageligste Vejr for den, der bereder sig til en lang Sørejse. Og alligevel har jeg befundet mig vel derved. Jeg tog fat paa Concordiaformlen og under Studiet af »De peccato originali« og »De libero arbitrio« drog jeg mig ind i min stille Tankeverden, hvor jeg i Grunden befinder mig bedst.

Igaaraftes kom Schmidt hertil — ja det var en stor Glæde for mig. Igaar og idag har jeg ret følt Glæden over at have En at raadføre mig med, En at tale med og at udvikle sine Tanker for. Jeg føler alt, hvorledes Hjemveesfornemmelserne drage sig bort som tunge Skyer, og jeg føler mig let og frisk tilmode ved atter at kunne tale mit gode danske Maal.

D. 10. Sept.

Igaar (Søndag) havde vi en herlig Tur til den store Drypstenshule ved Cornale, 900 Fod lang, en s. 119Entrepreneur havde oplyst den hele, — det var særdeles interessant. Hjemturen var lidt trættende, da vi gik, men særdeles smuk, da vi fra Alperne skuede ud over Adriaterhavets blaa Flade — tilsidst bleve vi overfaldne af en Regnbyge, men kom dog nogenlunde tørskindede hjem. — Idag have vi travlt med Forberedelserne til Afrejsen, idet vi have besluttet imorgen at afgaae til Corfu, efter en Del Vanskeligheder og Bryderier. Vejret er udmærket — gid det maa holde sig! Vale!

Din hengivne Søn

Henrik.